

سخنی کوتاه

- عدم اطمینان از فروش کامل بذر سفارش داده شده از سوی دولت.
- عدم اطمینان از تامین به موقع و به هنگام یارانه بذری برای عملیاتی نمودن تولید بذر.
- عدم امکان رقابت آزاد بین شرکت‌های تولید کننده برای عرضه بذور با کیفیت.
- توسعه نیافتن بعضی از دانه‌های روغنی نظیر آفتابگردان و گلرنگ به دلیل عدم صرفه اقتصادی و محدود شدن دامنه فعالیت شرکت‌های تولید کننده بذر این دسته از گیاهان.
- واردات بی رویه ارقام مختلف دانه‌های روغنی که سبب تهدید تولید ارقام داخلی ثبت شده گردیده است.
- به نظر می‌رسد چنانچه امکان حمایت مالی از فعالیت‌های تحقیقاتی شرکت‌های خصوصی در عرصه تولید ارقام فراهم باشد سرعت بخشیدن به چرخ حرکتی توسعه کشت دانه‌های روغنی میسر خواهد بود.

در کشورهای توسعه یافته، فعالیت‌های مرتبط با تولید بذر توسط بخش خصوصی و با تکیه بر ساختار تحقیقاتی تعریف گردیده و شرکت‌ها با در نظر گرفتن نیاز کشاورزان آن را عملیاتی می‌کنند. به واقع شرکت‌های تولید کننده بذر هستند که با در نظر گرفتن نیاز کشاورزان طی برنامه‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت برنامه‌های تولید بذر را حسب برآوردی که از کشش بازار متصور می‌باشد اجرایی و عملیاتی می‌نمایند. متأسفانه در ایران اعلام نیاز از سوی متولیان دولتی به شرکت‌های تولید کننده بذر ابلاغ می‌گردد و شرکت‌ها موظف به تولید بذر، حسب برنامه ابلاغی می‌باشند. نکته مهم برای شرکت‌های تولید کننده بذر اطمینان کافی از امکان فروش بذور سفارش داده شده می‌باشد و این امر به ویژه در بذوری مانند سویا که قوه نامیه آن در سال‌های بعد به شدت کاهش می‌یابد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. برخی از موانعی که شرکت‌های تولید کننده بذر دانه‌های روغنی با آن مواجه‌اند عبارتند از: